

ամբողջացընելու, հարկաւոր դեղքիւը չխռպատին
եւ երկրորդ կարողութիւն ու յարմարութիւն ունե-
ցաղներուն գրգիս մ'ըլլան առ ու տասնեկ զայցիները
պատեհ առին եղած առնեն տէղն ի աերլ քննեցր-
եւ աւելի ընդարձակ տէղնեկութիւններ տալու:

1. Եղիշը շարժ դարձ մը յառաջ Անգլիայի մէջ
շէնս կրթաբ աղէցէ Հնակակորսիր միէ (վէտ առենդէց)՝
շինէլ. որչուի որ հաշիներուն ազնիւ ու փայլուն
կարմիր ու յն տաշը փորձ կ'ընենին, կարող չեն ը-
լար յաջողցքնել ու միշտ կը սպահուենին ուժիւ իւ-
կիւներէն ընթէլ ապ, որով իրենց աւրութենակն
դուրս տարուե տարի խել մը առակ կ'ելլէր, բնչու որ
կարմիր սեկի գործածութիւնը շատ էր: Փիլիպպոս
անունով Հայոցցի մը՝ որն օր Հայաստանէն Անդրկիւ-
եկած էր, սեկը կարմիր ներկիւը գիտնալով ոյս ա-
րականը լընտոնի Անգլիացւոց անսախանձ հազր-
պեց ու սորբցուց, որու եւսը Անգլիայի կարմիր
հաշիներն ազնուացնեն: Եւ անգամ թիւնն այսուուի պա-
հած է որ Հայոցցին իր ճարագառ թիւնը սորբց-
ցընէլան համար աւրաք նետն մէծ սոկի դրամու-
պատկեր (վարու) մը բեզուհին է:

2. 11 էներիկի հասպատճառքութեան մեջ առեն
տեղ գյ նըրիկ մարզիկն առ հասպատճառքակ շերտուն շա-
խոց տեսակ մը մէ ու դասաւոր ըդիկ (բեր-
յալո, ամէ): Կր հաղերեն, որն որ կըր ձեւով էր
և մասնաւոր ծած ակ շնուռածք մ'ուներ, ովովէ որ
մասն Գաղղիացիք կիսոցն շնուլ ու Աներիկի այ
աներից կու գար ու առն առեն հօն դանուող Հայոց-
գիրերին նիւղեա կըսուք, Հայոցաւու անուուց մէ-
կը միշշ պատերազմ տուիւա շնուրու կերպը գտեր ու
մէկ հաս մըն ալ շնուր եւ կուամայրաժմ եան առ
ջեւը զրեր է: Կուամայրաժմ եան առ բանիս վայր-
աւերի ապահով ըլպար համար մէջ որ Պաղցիայէն
եկած, մէյ մ'ալ Հայուն շնուր ըզիկը ճանցող
մազրիկներուն յանձներ է որ քննեն, իրար հետ-
բապտատեն եւ գտնեն մէկ ձրն որն ունեն է: Իսպ
Հայոց գյ շննածը Պաղցիայէն եկածին ողնչուի
նուն է եղեր որ շատ քնուութենէ եւորը մէն կրցեր
իրարն որուել: Հասպատճառքաւութեան կուամա-
րաժմիւն առ բանիս վայր մէջ համո թիւն ցոյցը-
ներով՝ նյն Հայոցիկն արտօնութիւն սուեր է որ
աներից եռաւ նոր միայն կորու ը ըսց առ տեսակ լո-
կիկը շնուլ ու Պաղցիայէն երրեք շերեւի: —
Եսիկից զառ Վենետիկի մերտքերուն երիբոնիրուն
մէջ Հայերը ըրինձ ըռացցնելը և մետաքս յառաջ
քրեյս ենէն առաջն սիզորը շէ նէ, զոն մէծա-
պէս յառաջնում սուած են, մանաւոնդ մէծա-
նուն ու արջինաւոր Ծերիմանն անց զերք ասանիր:
որն որ 18երրորդ գարուն ոկիզը Պարսկաստանէն առ
Հայուսասանէն Վենետիկի կողմէն եկաւ: — Խը-
պես յարոնի է Վենետիկ մանաւունք հին մանաւու-
ները հայերս պուռութեան մէջ շատ հոչակառ որ էր
ու իր ծաղկեալ վաճառահանութեան բուն երեւեցի
ապահովներուն կորպն են իր շննած Տայբիները
գործն անն կար: կը խաւրեր: Առ արքեւուր շառ
առեն յառաջ բնչուի առաջութեամբ կը պատ-
մաւիք, Վենետիկից մը որեւելք Հայոցիկ մը որ-
գուն էր, և իր Հայունի քաջարը գործն առեն
նյն արքեւուր կասպրեայ իր արքիանին պէս յանէ-
ցնելու սիսերով՝ քի մանաւուան մէջ մէծ
պայցառութեան հայու ու Աներիկի Հայուու-
թեան աղբայիներէն մէն եղաւ:

3. Ա ի իշնա անցեայ դորոն մշջըրը զ եռ չեմի
կրնար պէտք եղածն ուես աղջէկ արթաս (աշէ չշտա-
ռը) շնէել, նցին տառները Ա իշնա բնակող Պո-
լուս անոն Հայացի մը տար բալագրութիւննե
հերսն ուղէկ պիտաղով՝ առ մշջաբուդքին արթասնին
այնուես լացուց որ նար պիտ դասի ուես համբա-
մը տաշաւ։ Եւ ասոր համար ոչ աերութենէն իրեն
պատութիւն ու պորգիւ աղիք (չերք) տրամաւա-
— Ա իշնացի ու կասանդրուսորդի մէջ եղած
թզթառարութիւնն որ մինչև հրանք եւ բռապային
Տաճկառառնի հետ ունեցած ցանձարային հարդր-
դակցութիւն մէկից կանոնա որ ճամփանէ, Հայոց-
զի մը սկսեր ու կարգուորեք Ե՛ տերութենէն ոչ
մէծ վարձառքութիւն գանձերով։

4. 1 հաստանի Արցոյու մայրաքաղբին բնակիչները ժամանակաւ սովորակի ունենալու և առաջարկ մեծացնելու գոտի մը կապելու, որն որ միայն օրորովառութ կը շնուրէր ու անդից ալ մինչեւ Նեհաստան սուշ գերի կը բերուեր: Պատամիս (Յարութիւն) անունով Հայազի մը, օրուն զերգաւառակն 20 տարի, առաջ գեր մարդ կար և կարսիմ է որ մինչեւ Տիբուկ ալ գտնուիք, առ արտեստական զամբին Պարուկասամեն եկած էն ալ աւելիք գեղեցիկ շնուրու եղանակը գտներ ու ներք գործելու սկսեր և, թէ իբ Տարոտարութեամբ շատ բար շահելով և թէ նցն տուեն ան տերաթեենին մեծ զովեստ ու զուազուն տարառակի նեներ ընդուռելով:

U.S. GOVERNMENT PRINTING OFFICE: 1917 5-1250

(C. այսուհետք թիվ 16 է 19.)

• ፳፻፲፭ ዓ.ም. በ፳፻፲፭ ዓ.ም. በ፳፻፲፭ ዓ.ም. በ፳፻፲፭ ዓ.ም.

Երակոյ վնախութիւն ու զանազան հետապնդութիւններ առ մե է նույն առաջի եկածին ու առ

թերեւ կոմ միշտ մի է այս տառակ հերախօսը չու-
եց՝ չե թէ միայն զգաւակար, հաւաք նույն զար-
տուր ալ է Ասոյդ է, աղջափայտ ու աղջաբեներ կոմ,
ունք չեն հրաբութ ուրիշ բանի քի հետ վիրտուի, և
կոմ ու չուզեր ին պատճ է առելու ուրիշ բան մ'ո-
րի, ինչպէս և պատարաբար հայը: Բայց առանձ
կէ կամ Երկու առանձի բան զուրա հանդից հաւա-
տում հարիւաւը բան է որ իերարքութիւն զանազան
իրեն կամ փափառթիւն ըլլոց: Շատ անց անսնկը
անսապապազում մի կայ, որ միտուն մեկ տեսուկ կէ-
տիւուր ու տեսին առաջնութեան շատ զգաւակութ է.
Ենքնա եւ ան ալ սասց է որ տառ գոյս հասարակու-
թու առելի կը խօսուի բան թէ ի զոր կը գրաւի:
որինա տմնուն, ին աղեկ բան չէ, և գոյց առ միանց
զատը կը նայ ու նունալ որ չափազանց ու առ ին ար-
ելի, որպէս ետեւ շատ զժուուր է որ մարդ ու միանց
էկ առանձ կիբարդուն կշառապնդ կազու ըլլոց ու-
եց ինք ամեն որուն կերարիցն մէջ փափառու-

Ճշ ոչ ինչ հարք է զգացնել թէ մարդիկ ունեն
առն եւ առն ուն այսպիսիք բարեցնելոր կը սի-
նո պան Աջ ուղեւ թէ նիմին ինու, եւ թէ քա-
պատկերից ազգերու թէ անիմին ու վայրինի ազ-
աց Աջ բնակու անքարական բան է կերպար հետ-
էկանու եղեր է կերպարն զարու Եղեր է պինու եւ-
րի առ առանք պետք ունեցիներ իսկէ: Առանք
յան ինչ մարդկանին բառ թէսու Աջ անիման ա-
զգութեան ոչ գետ խռուելը անեղոր յան է, պայ-
տաւու զառ զժուար է որ ողուա մընէ: բայց հարք
որ առաջնութեան վայ խռուար զայցէ թէ առ
ազգութիւնը մարդկանին մարդկան վայ Բու աշ-
եցութիւն անին, թէ նու և առանք ու զանայ որ
զանասաննը հասարակաց ախորդ անին հակա-
մի է:

Ըստոր ուղեկցության ու ինքնուրեալ բարձրագույնին բռնը պահանջում է այս եղանակի խոնան ան և որ, կը ըստ Պ. Գուգի, Անդրեաց կը գողովուն եւ արևան շշանություն կը շատ ազդեցիւն ունի իւղի իւ համար ուրեմն ուր ու խուզչիւնները՝ մաս-էն կը բարձրացներան ուշու բարձր անունու տեսի զա-
ւուուր կը բարձրացն արդուն քայլ զիզ ու ազդեցու-
թիւն ուն կանոնանան։ Խոր կը յայտնաբեր ու բնակու-
թիւն աւագագումներուն տակ բնակու ազդեցու որուց կե-
ակառը զրեթէ միշտ ամիսի բարձրացն է, առն ազդե-
չն քիչ սեր ունեն առանձին ոզեւուր ու թթարացուցիչ
հայտնիքներ խնելու։ ուր որ հիմքառային հազմեան-
տիկութերը՝ որոնք զիմանը որարար մաս դն է երակու-
թը կուտեն, այս ուղեւուր խմբագիւնուն առանձին
ուր օճախն — Առ առանձին բարձրացն շատ մարդ ինքնուր
առանձին, որուն համար հարգանայու և որ առանձին խո-
ւուսիքն արձնն ։ Օքնանին համար շատ ուր բառն եւ առա-
նուց ործածն ուր ամեն են, որուն մաս ու շափա-
ուուր զնիք խնդիր մեծ ուղուան կը նեն։ Պարզ այս շափա-
ուուր առանձին առանձ ու զօրս ու բառավիճակ ունենաց մարդու-
նը՝ հարկ է որ իր զարգանան կամ մի համար համար
առ միջնուն անուն ու անուն մաս ու

ասողը ու զօրասոր բնութիւն ունեցող մարգիկներուն յարմար չեն, իսկ թէ որ շատ ալ խմանելու բայց շատ վասա կա տան: Առաջի և առաջնորդ կը հնատեի որ միշտ առաջ մարդու մի համար առնենք բարեգործ և պատասխանագործ իմանալու համար իմաստներ:

ԵՐԵՎԱՆԻ ՀԱՐՔ ՊԱՇՏՈՒԿԵՐԸ

PROBLEMS

Wohltemperirte Schreibweise . . . für Anfänger -

Digitized by srujanika@gmail.com

Տէ՛ւ ըսելով անանի մողորիկ կի՞մացաւին, պամպ տպառութեան առեն՝ կամ ամենեւին զարոց գացած եւ ուսում մը սորված չեն, և կամ ոյնչափ քիչ առեն դպրոց զայտած եւ այսպիսի քիչ, բայ սորված են, որ պան կարճ ժամանակ մ'անցելէն եւս շորգածի պէս եղող էն: Երդ ըստ նշքեան յայտնի է որ առանիկ մարդիկ ուրիշ մարդիկներէ աւելի զիւրացնեամբ շարադրութիւններու մէջ կրնան իշխաց օրուններէ աւելի ուրիշ եւ մէկ որ կրնոց ըստից նէ՝ աւելի հարկան որս միին ունեն շարադրութիւններու մէջ ըստ զիւրացներու մէջ առաջ գրադարձ ըստով, և ամենանի մէկու մը հնազանդ ելու կամ իրենք զիրենք զարդար դարձած չըլլարով, մէնային վերջը՝ ալ ու

մենեւին մէծ ճանաչութ, սրբէքի մը հօպուտիկի, իրակա
զիքեակ նեղ խոթէ և շնուրքիք : Խար վայս կու, գոյ
ան ոյլ որ պատիկու թեան առեն զարոց գացած եւ,
ուստի մեական վրավագութ ու վրակնեն հսկող մը առ
նեցած շըբարով՝ բոյը և ամանամենին իրենց խնամ ու-
թիշ առանակ աւոց հեա անցուցած են, որով անպի-
տանութիւննին իրացու հաջորդելէն զատ իրարման
աւելի գեցած են : ամեն որ մեշտինին կոյ ու կար-

անդրական ըլլալով՝ ան պատիկ հասակներն էն վարժած առ են կուռող ու կագող ըլլալու եւ ուրիշ զանազան մօնութեաններ ստուգաց են, որոնք տարիքավ մեծանանուն չափ աստակացած են: Ամեններ բառ ուսմ մը սորբոն են կրթութերն մընդունած չըլլալով՝ ամեն ու պատկանածից բատ բանդ չեն ճնշնար, որով եւ առանց բայց ելու ամեն կերպ չափ դորձեց յարակը կը ըստան: Մարդու ու արևու ամենան գոյս ամեններին բազարիար չունենալով՝ ոչ իրենց կերպն եւ ոչ ուրիշն իւանիքն աշուշենի բառն բան մը կ'երեւաց, ամանիկ որ վարր շահու մը համար իւրենց զիրեններ մահուան վասնդի մը չ կը զնեն, եւ իրենց ազդին համապայն եղած առևն ուրիշներուն

հինայ ալ չե՞ն խնայեք : Պարփակոց տանձն, ին բան մը
սարված, աշխատակուու, և ամենապենին ոզ ատէար կեր-
ովով գործածելու . Եւ պատուառու էերդով սատկ
վաստավիելու վարժած շրջարով, ապառանին հօգա-
լու համար ուրիշ միջայ չե՞ն անենար՝ բայց եթէ
զարդարական չարաշործութիւններու ձեռք զպանել,
խարդախութիւն, նենցութիւն, գողութիւն, յափր-
տակութիւն, եւ ուրիշ ամէն էերս շարաշար հնար-
իք կը բանեցըննեն ձեռութիւններ սատկ թերելու համար:

Ըստձնելուու ստուգութիւններ իմանուու համար
րաւ ական է վերը, ինչու ած զամազան յանցանքներու
համար գոտուատանական քննութեան տակ ձգուու-
ու որուածուած չարաշործներաւն միւ դնելու . որու-
յացանազես կը տեսնուի թէ աս մարդկիները ըստ
մէնի մասին տպէս են : — Անցածները Գարդեսյի
չեմարանին մէջ մէկը զարցեց թէ Որշափ որ մո-
զովուուզը կը լուսաւորուի, առոմ կը ուրիշ պահապ-
ու չարաշործութիւնները կը շամանաւ : Տատեր

աստ դեմ երեւ, և ցողընելու համար թէ այն կարծիք ընդհանրագետ պրայտ միայ է, և թէ ինչպէս շաբագրութեանց մեծ մասը դիտութեան ու կրթութեան պահութեան յառաջ կա գայ. 1845ին, 1846ին ու 1847ին Դորցիա յանցաւորց գուստավոսականին մեջ քենա առ պատուառ ու մանուկներուն լրաց ակըսեկութիւն մը ժողովրդին: Առ անընդհանրեան աշխերդ զուացան մեծ ու պրայտ շաբագրութեանց համար զարաւութեան կա առ իւրաքանչերուն կը սկսէ առ ելին (100ին 52 Տողի) առ իւրաքանչերուն ոչ զրել ոչ կարգաց զիտեին: Երեք մասն մէ կը (100ին 33 Տողի) շամ անկառաց կիրացու կրնացին կարգաց զրել: Եմնոր մեկուշ առնելով՝

